

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Приче треба читати

У овој књизи су приче о причама, веома занимљивим делима. Оне живе своје животе и баш их брига шта ко мисли. Сам наслов књиге нас уводи у то „Како се тиче како живе приче“. Оне су размажене и досадне толико да ти се од њих зева, празне су и ненаписане. Писац често разговара са својим причама, а оне се буне и намећу другачији крај. Ликови у причама се често међусобно свађају и понекад када не желе да буду у истој причи. Поједини ликови умеју да побегну из приче, али се увек предомисле и врате у причу. Књигу сам лако и брзо прочитала, али сам све време морала да будем сконцентрисана да ми ликови не би трчали из приче у причу. Неко би сигурно рекао „веома конфузно“. Прича која ми се највише свидела је „О једној размаженој причи“. Та прича је измешала приче о вуку, буви, о малом принцу и Алиси у земљи чуда. Баш зато ми се и допала. Порука овог дела је да треба читати приче. Ја бих ову књигу препоручила деци која воле шаљиве и занимљиве књиге.